

[Rimstad.]

grundlaget for at forsøgene burde fortsætte, var til stede. Det sidste turde vel være positivt.

Vagn Bro: Jeg skal kun gøre den korte bemærkning til det ærede medlem frk. Helga Pedersen: nej, jeg har i og for sig ikke angrebet, at der ikke var hold i det ærede medlems udtalelse om, at nogle, måske også adskillige, sluttede sig til hendes standpunkt, men jeg har altid haft det således, at når jeg vidste, at der var en anden gruppe, gjorde jeg også opmærksom på det. Jeg vil så nødig uddele, hvad man kalder reprimander, men da det ærede medlem ikke meddelte, der var andre synspunkter, ville jeg altså i al beskedenhed gøre opmærksom på dette.

Med hensyn til den lange tid, der er gået, er vi dog vist enige om, transportforskningsudvalget ikke skal bestemme tiderne. Derfor kunne vi have nøjedes med en forsikring fra den højtærede minister om, at han ville forhandle med udvalget, og så kunne vi have vedtaget lovforslaget tidligere og derigennem have været velforberedt med hensyn til påsken.

Sluttelig gør jeg, da der blev talt om bevisførelse, opmærksom på, at jeg har nævnt 3 punkter, som er omtalt fra ministeriet, og som altså dog må være af en vis saglig art; de er ikke imødegået. Derfor står min bevisførelse altså, indtil dette er imødegået, fast.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg kan blot sige til det ærede medlem frk. Helga Pedersen, at sommerperiodens længde blev foreslået af transportforskningsudvalget uden nogen provokation fra min side. Det var ikke mig, der havde ønske om at pine automobilkørerne så længe.

Endelig vil jeg gerne sige til det ærede medlem: jeg kan ikke love, at problemet om grænsen 70 km for lastvogne, omnibusser o. s. v. kan afklares i dette folketingsår. Det kan ikke afklares så hurtigt, at et ændringsforslag kan udarbejdes til vedtagelse. Vi er jo også kommet forbi den 15. marts.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om fritagelse for grundskyld til staten samt grundstigningsskyld for skatteåret 1963-64 af landbrugsejendomme.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 70) findes i tidenden sp. 2257, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 589).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

H. C. Toft: Ved første behandling fik dette lovforslag mit partis fulde støtte. Det var ikke så mærkeligt, idet lovforslaget jo bl. a. er en frugt af vore bestræbelser under de forhandlinger om de økonomiske problemer, der førte til det politiske forlig i forsommeren 1962.

Ved første behandling gav jeg udtryk for vort ønske om, at loven skulle være permanent, idet det var vor opfattelse, at landbrugsjorden varigt skulle fritages for denne produktionsskat. Dette er ikke sket, men under forhandlingerne om landbrugslovgivningen her i folketinget for ganske kort tid siden gav den højtærede landbrugsminister over for folketingsudvalget — og han bekræftede det senere i folketinget — på regeringens vegne tilsagn om, at den her omhandlede fritagelse for statsgrundskat og grundstigningsskyld til staten også skal gælde for skatteåret 1964-65. Det vil sige, at den højtærede finansminister i næste folketingsår må stille forslag om en lovændring af samme art som den, vi behandler i dag.

Dog regner jeg med — eller håber i det mindste på — at den højtærede finansminister da vil foreslå den yderligere ændring

[H. C. Toff.]

i loven, at fritagelsen for at betale de her omhandlede skatter også kommer til at omfatte alle skove her i landet, så den forskelsbehandling, der nu finder sted af skove, der er vurderet sammen med landbrugsjendomme, og skove, der er selvstændigt vurderet, ikke fortsætter. Allerede for 2 år siden, da folketinget behandlede en lov om afsætning af danske landbrugsvarer, rejste jeg ved tredje behandling over for den højtærede landbrugsminister spørgsmålet om den forskelsbehandling, der fandt sted, idet skovbrugsejendomme, der ikke var vurderet sammen med landbrugsejendomme, fortsat skulle betale de faste skatter. Det har forundret os, at der ikke var taget hensyn hertil ved fremsættelsen af dette lovforslag, og vi har derfor under udvalgsarbejdet virket for at opnå en ændring. Det er ikke lykkedes for os, dog har den højtærede minister givet tilsagn om fornyede overvejelser af spørgsmålet med henblik på den fremtidige lovgivning.

Jeg har under udvalgsarbejdet fået det indtryk, at man også på regeringsbænkene er ved at komme til den opfattelse, at der finder en ganske urimelig forskelsbehandling sted, og dette giver mig tro på, at den højtærede finansminister, når han til næste år kommer med sit lovforslag, vil have rettet dette forhold op. Så når vi dog, selv om det ikke er gået hurtigt, et resultat af vore bestræbelser i den konservative folketingsgruppe for en ligestilling af skovbrugsejendommene, når det drejer sig om betaling af faste skatter

De skovejere, der altså heller ikke nu opnår ligestilling med dem, der er fritaget for statsgrundskat og grundstigningsskyld til staten, vil afgjort være skuffede over, at de fortsat skal være udsat for denne forskelsbehandling. De vil være skuffede over, at uligheden ikke er rettet op nu. Vi deler opfattelse med dem, og vi vil ved kommende ændringer i denne lovgivning — og det vil altså sige til næste år — fortsætte vore bestræbelser på at nå frem til en rimelig og ligelig behandling af alle skovejere.

På mit partis vegne skal jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Mose Hansen: På mit partis vegne gav jeg ved første behandling tilsagn om, at

vi ville støtte denne lovgivning om bortfald af grundskyld og grundstigningsskyld til staten for finansåret 1963-64, når det drejede sig om landbrugsejendomme, gartnerier, planteskoler og frugtplantager. Det givne tilsagn står vi ved; vi stemmer for lovforslaget. Men jeg vil dog gerne tilføje, at det er os en skuffelse, at den af udvalget afgivne betænkning ikke indeholder tilsagn om en ændret lovgivning vedrørende grundskyld og grundstigningsskyld for de finansår, der følger efter finansåret 1963-64.

Men vi stemmer altså for lovforslaget, idet vi går ud fra, at det tilsagn, den højtærede minister i fremsættelsen har givet om at søge gennemført en nyordning for finansåret 1964-65, stadig står ved magt.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg kan takke udvalget for den afgivne betænkning og for tilslutning til lovforslaget, og jeg kan bekræfte det tilsagn, som fremgår af betænkningen. Jeg kan naturligvis ikke her ved denne lejlighed give tilsagn om mere, end der står i betænkningen; det henholder jeg mig til. Det er endvidere klart, at der også for næste år vil komme en lovgivning om fritagelse for disse ejendoms-skatter. Formentlig bliver den udformet noget anderledes end i år, idet vi jo har tanker om at udsondre visse landbrugsejendomme, om hvilke man kan sige, at de hverken er vurderet som normale landbrugsejendomme eller udnyttet som sådanne. Dette har det ikke været muligt at tage hensyn til i år, og det er derfor, lovforslaget kun gælder for dette år. Men jeg kan bekræfte, at vi vender tilbage til sagen til næste år.

Thisted Knudsen: Jeg forstår den højtærede finansminister sådan, at det faktisk ikke er meningen — det har jo også været drøftet i udvalget — at denne lov kun skulle løbe i ét år. Det var tekniske grunde, der nødvendiggjorde, at den kun fik denne tidsfrist.

For så vidt angår skovene er jeg enig i de bemærkninger, som det ærede medlem hr. H. C. Toff har fremført. Jeg forstår også på finansministerens bemærkning til udvalget, at finansministeren er klar over, at der for skovene er et problem, som det vil være sagligt rimeligt at se nærmere på

[Thisted Knudsen.]

for at finde frem til en løsning, der er mere beskatningsmæssigt rationel og måske også mindre byrdefuld for skovene end den nuværende ordning.

H. C. Toft: Den højtærede finansministers udtalelse var efter min opfattelse ikke særlig klar, og jeg vil derfor gerne have bekræftet af den højtærede finansminister, at der ikke kan herske tvivl om, det tilsagn, som den højtærede landbrugsminister gav under behandlingen af landbrugslovene, gående ud på at landbruget skulle fritages for statsgrundskatterne og for grundstigningsskyld også for skatteåret 1964-65.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg kan glæde det ærede medlem hr. H. C. Toft med, at det hersker der ikke tvivl om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om afgift af forlystelser.

(Lovforslaget (nr. 133) findes i tillæg A. sp. 1629, fremsættelsen i tidenden sp. 4624).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kolbjørn: Loven om afgift af forlystelser har i den sidste halve snes år været underkastet en række ændringer. Afgiftssatserne er blevet revideret enten som led i finanspolitiske foranstaltninger eller under hensyn til biografbranchens konjunkturer. Også provenuets fordeling mellem stat og kommuner er blevet revideret.

I de særligt interesserede kredse er for-

lystelsesskatten på biografforestillinger under livlig debat. Biografbesøget har jo i en række år været stærkt nedadgående. I hovedstaden er antallet af solgte billetter set i forhold til kulminationen lige efter krigen faldet til det halve. Forklaringen herpå søges først og fremmest i fjernsynets stærke udbredelse, og det fremhæves, at dette jo viser film uden forlystelsesaft. Det rejser unægtelig et problem, som har flere sider. Dette problem er imidlertid under behandling i et af ministeriet nedsat udvalg med repræsentanter for såvel filmsbranchen som myndighederne, og det vil derfor være rimeligt at udsætte en nærmere drøftelse heraf, til udvalgets betænkning foreligger.

Det lovforslag, vi i dag skal behandle, hviler på en indstilling fra det pågældende udvalg og går som bekendt ud på, at man uden at afvente en samlet behandling af film- og biograflovgivningen udvider den støtte, som for tiden ydes til den danske filmsproduktion. Den ydes jo i dag først og fremmest i den form, at der tildeles indehaveren af producentrettighederne til en dansk film 25 pct. af den pligtige forlystelsesaft for filmens offentlige forevisninger, for danske farvefilm 40 pct. Denne støtte foreslås nu udvidet til også at gælde film, der optages i samarbejde mellem danske og udenlandske filmsproducenter. De nærmere regler tænkes fastsat af ministeren for kulturelle anliggender.

I betragtning af, at en sådan samproduktion vil kunne muliggøre en mere omfattende optagelse også af kostbare film, og at forslaget muliggør realiseringen af rekommandationen fra Nordisk Råd og Nordisk Kulturkommission, kan mit parti gå ind for tanken. Det vil sikkert ikke være hensigtsmæssigt at fastsætte detaljerede regler i loven, men vi har med interesse læst den højtærede ministers understregning af, at i Norge, hvor der er gennemført en lovgivning om støtte af denne art til samproducerede film, har kirke- og undervisningsdepartementet i en bekendtgørelse af 2. juni 1958 bl. a. gjort det til en betingelse for støtte, at den norske del af produktionen skal forestås af en ansvarlig norsk producent, at den norske indsats af arbejde og kapital normalt bør være af samme størrelse